

ARADI KÖZLÖNY

POLITIKAI, TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI NAPILAP.

SZERKESZTŐSÉG:

az aradi és csanádi egyesült vasutak palotájában, földszint.
Kéziratokat nem adunk vissza.

Telefon-szám: 151.

ELŐFIZETÉS: Helyben 1 évre 12 frt. $\frac{1}{2}$, 6 frt. $\frac{1}{4}$, 6 frt. $\frac{1}{2}$, 6 frt. $\frac{1}{4}$, 6 frt. $\frac{1}{2}$, 6 frt. $\frac{1}{4}$. — Vidéken 1 évre 14 frt. $\frac{1}{2}$, 6 frt. $\frac{1}{4}$, 6 frt. $\frac{1}{2}$, 6 frt. $\frac{1}{4}$.
 $\frac{1}{4}$ évre 8 frt 50 kr., 1 óra 1 frt 20 kr.

HIRDETÉSEK: 6-hasábos perit sor egyszer 8 kr., minden következőnél 6 kr. Bélyegdíj külön 30 kr. Nyilttér sora 20 kr.

KIADÓ-HIVATAL:

ARADI NYOMDATARSASÁG (az aradi és csanádi egyesült vasutak palotájában.)

Telefon-szám: 151.

A fuzió kísértete.

Arad, november 8.

Khuen Héderváry gróf horvát bán, a B. H.-nak egy Bécsből megrendelt apokrif levelében, melyet annak idejében kellő méltatással ismertettünk lapunkban, úgy volt föltüntetve, mint aki a bukó félben levő Wekerlét már legközelebb felváltja a kormányelnökségben; e végett idézték föl a bánt Bécsbe, hol a legfelsőbb körök a mostani kormányt Kossuth Ferencz csudálatos politikai körutjaival támasztott országos forrongás megszüntetésére képtelennek tartják, mert a nagyszabású házalás intézői erányában maga is angazsálva volna.

A hazug híresztelést a szenzáción kapkodó sajtó a valószínűség bizonyos látszatával reprodukálta és tárgyalta, elannyira, hogy feles számmal akadtak, kik hitték, hogy van valami a dologban. Ez indította a P. N.-t arra, hogy egyik tudósítója által egyenesen magához a horvát bánhoz forduljon a legautentikusabb uton szerzendő felvilágosítást a dolog minden léte felől.

A bán válasza a terjesztett hírek teljes és határozott cáfolata volt, amint azt másként várni nem is lehetett. Együttal azonban egy más mende-mondáról is megemlékezett, arról t. i., amit a publicisztikai meseköltők a „fuzió” gyüneve alatt regélnek a hosszabbodó őszutói estéken való szórakoztatás céljából.

Itt már a nemes gróf maga is a politikai időjósok közé áll és ennek a képtelenségnek lehetőségét, sőt a helyzet által indokolt valószínűséget imputál. Közöljük

az érdekes nyilatkozatnak idevágó részét szósz szerint:

„Ha a sajtó egy része mégis az én nevémmel hozakodik most elő, úgy ennek csak párttaktikai magyarázata lehet. Mumus gyanánt akarnak engem szerepeltetni a fuzió körül buzgólkodók — egyrészt, hogy Wekerlét közelebb hozzák Apponyihoz, másrészt, hogy a habozó Apponyit Wekerle felé szorítsák. A magam részéről én csak így vélem megmagyarázhatni az én nevémmel minden ok és okszerűség nélkül való előtérbe tolását. A fuzióra nézve véleményem a következő: A szabadelvűpárt aritmetikai súlyának csökkenése minden esetre meggondolandó dolog. Az a kis számú többség, amely a kormány rendelkezésére áll, feltétlenül megteremtette a fuzió gondolatát. A magam részéről szükségesnek hiszem a fuziót, akár az Apponyi párttal, akár a kiléptettekkel és azt hiszem, hogy úgy a szabadelvű párt, mint a két említett csoport, csak egy kedvező momentumra vár, hogy a fuziót keresztül vigye.”

A fentebbi nyilatkozatból világosan kitűnik, hogy Khuen Héderváry gróf maga is csak madártávlatból látja, ismeri és ítéli meg a pártviszonyokat Eltekintve a „Pol. Cor.”-ban megjelent félhivatalos cáfolattól, mely szerint a fuzióra ma sem a kormánypárt sem az ellenzék illetékes személyiségei nem gondolnak, ez az ötlet, — mert hiszen egyébnek nem is mondható — még csak az elképzelhetőség föltételeivel sem bír.

A kormánypárt ma, bár aritmetikailag — miként a horvát bán mondotta — gyöngült, erkölcsileg oly hatalmas pozícióra tett szert az ország közérületében, hogy ezen aritmetikai megfogalmazását

új választások elrendelésével bár mely pillanatban oly módon reparálhatja, hogy óriási számbeli többséget nyerve, az összes ellenzéki pártokat valósággal összetörheti. A kormánypárt ezen roppant fölénye már az időközi választások eredményeiből is, melyek kivétel nélkül a kormánypárt győzelmével végződtek, kitűnt, s ha mindezen kecsegtető kilátások dacára sem tartja a kormány indokoltnak az aritmetikai fogyatkozást pótolni, ez csak azt bizonyítja, hogy a kormánynak erre az expediensre — nincs szüksége.

Vegyük úgy a dolgot, a mint van. Ma és még hosszú ideig, sőt hovatovább mind fokozottabb mértékben nem a közjogi, hanem a szabadelvűség kérdéséből fakadó ellentétek uralják a kedélyeket és a helyzetet, és a pártalakulások és parlamenti küzdelmek ezen indító erejének hatása alatt a kormány pozíciója egyszerűen megdönthetetlen. — Hiszen a múlt ülésszak alatt — midőn az ellenzéki aritmetikusok számítása szerint a szabadelvű párt kisebbségben volt — oly kérdésekben, melyeknek a szabadelvűséghez semmi közük sem volt, sőt melyek természetüknél fogva az összes ellenzéki pártárgyalatokat egyesítették, az Ugron-Apponyiék által szervezett rohamoknál a kormánypárt mindig nagyobb, s az utolsonál már óriási többséggel győzött. A döntő momentumok ma ugyanazok, azzal a különbséggel, hogy ma már a kormánypárt a belépettek-és ujon választottakkal számbelileg is tetemesen erősült.

A fuzió tehát képtelenség azért, mert — felesleges. Ha most hozzá vesszük, hogy ezen fuzió, ha megtörténnék, a kormánypártnak összes erkölcsi tőkéjét, mely-

Az „Aradi Közlöny” tárczája.

A kis pékleány.

— Fővárosi szomorujáték. —

Az embernek jól esik néha az emlékeire visszagondolni, azután azokon elmerengeni és néha a nyelvvel csettenteni. Ilyen remiszozenoziák között jutott eszembe a kis pékleány. Es akinek az eszébe jut, az elcsettinthet egyet vagy kettőt.

Mert gyönyörű teremés volt a kicsi.

Azért, mert ott állt reggeltől estig a hosszú „pult” előtt, mely sárgásan fénylett s itt-ott márvány lapokkal kényeskedett; mert piciny kezeivel egész nap fél font és egész font kenyeret vágott egy ijesztő nagy késsel a sötét arczu, a torzonborz arczu munkásoknak, mert egy karton ruha, mert pöttyös kötényke simult karosu természetéhez, domboru rezgő galamb kebeléhez, — azért a kis pöttyös kötényében a karton ruhájában, a sötét, a torzonborz arczu munkások közt az ijesztő nagy késsel kezében olyan volt a kis pékleány, mint egy tündér.

Karosu termet, bárszony fényű üde arcz, két ártatlan nagy szem és piros ajk, szomjas, égő piczi ajk.

Nagyon szép volt, el sem lehet mondani, milyen szép volt.

A kis pékleány.

Az pedig gyönyörű látvány volt mikor a kicsike kiszolgált.

Nyájasan, szeliden kihallgatta a vásárlót, félfont kenyeret óhajta-e vagy egészet? Hogy fehér legyen-e az? Hogy csücskét szomjazza-e a vásárló szíve, vagy a karáját? Vagy barna legyen-e az? Es ő e nagy és sokoldalú kenyérvágási tudományt úgy értette, oly biztosan mozgott benne, hogy mindenki ámult, bámult. Azután kezébe vette az ijesztő nagy kést és nem ejtette el. Akárhogy osodálkozott ezen a bolt táján settenkedő külvárosi jeunesse doré, elbirta. Sőt oly vitézül forgatta vékony kis kezében, mint a nagybaszú kegyetlen huszárnép a kardot.

Es amíg kenyeret vágott, szépen telmosolygott a vásárlóra, mintha azt mondta, mintha azt mondaná: igaz-e, jól értem én ezt az izét, ezt a kedves mesterséget? Igaz-e, pompás pékné lesz egykor belőlem? Es a vásárló ilyenkor úgy gondolkodott: az ördög azt a boldog kópét, azt a gaz pékleányt, aki péknévé avat téged.

Végül pedig a kenyeret bacsomagolta suhogó lágy piros fátypapírosba, — ami tudvalevőleg nagy kedvezmény a kiflik boltjában. —

S mikor imigy átnyújtotta, a szerencsétlen vásáros igazán nem tudta, mit dugjon zsebre: a kenyeret-e, mit faljon fel, a kenyeret-e, vagy őt?

A kis pékleányt.

A boltban ott ült mindig két elhízott terjedelmes asszonyság, akik folyton kötöttek s a kik minden második órában kávéztak s akik e közben sorra szedték le a szomszéd péknéről a szentelt vizet.

Az egyik volt a mama a másik a néni. Hogy ők mindig és folytonosan a boltban ültek, annak főcélja nem az volt, hogy kávézzanak és leszedjék a szomszéd péknéről a szentelt vizet, hanem az volt, hogy argusz szemekkel rávigyázzanak a kicsikére.

Haj, ha egy elvetemedett uracs szóba mert állani vele, — mily gyilkos tekintetek fogták keresztüzzbe! Az egyszerűen elfelejtette a nevét szegény, ijedtében s retirált is ki a boltból azonnal. Azután egy hétig hideg-lelés borzongatta.

Oh, ha elgondoltuk, hogy lesz idő, mikor az az aranyos gyermek is olyan elhízott, terjedelmes asszonyság lesz, mint azok! Hogy egykor ő is ott fog ülni kötögetve, kávézva és nyelveve azon a helyen, a hol most a mama. Hogy nem lehetetlen, miszerint egykor ő is gyilkolni fogja szemeivel a szegény jogász fiukat, kik gyanútlanul az ő utódjának akarják csapni a szelet! Szóval, hogy egykor olyan kicsit bajszos, mérges arczu, osunya vén asszonny lesz ő is!

A kis pékleány.

De niába ült a boltban a két argusz sze-

ben az ő ereje rejlik, felemésztené, s épen azon elemeket és tényezőket tenné ismét possibilisekké, melyek eddig minden komoly munkának, minden haladásnak, minden szabadelvű reformnak halálos ellenségei voltak; — ha midezeket fontolóra vesszük, akkor világossá lesz előttünk, hogy a fuzió legalább a szabadelvű párt részéről — erkölcsi lehetetlenség, botor öngyilkosság.

Végül Apponyiról sok rosszat elmondhat a világ, de egyet nem foghat rá, azt tudniillik, hogy *pártfeleit cserben hagyja*. Becsületére válik ez neki, de teljesen kizárja azt, hogy ő esetleg néhányadmagával — mondjuk pártja szabadelvűbb tagjaival a kormánypártba lépjen. Valamennyi vagy egy se, ez a hosszú parlamenti együttélés folyamán kifejeződött nemzeti párti jelszó, a mely előreláthatólag örökös ellenzékivé stigmatizálja a vezért és bomladozó pártját. Ime a fuzió képtelenségének harmadik momentuma.

Van igen is a fuziónak egy bizonyos alakja nem csak közel kilátásban, hanem immár foganatban is, az t. i. mely a párttonkivüliek klerikális elemeit az Apponyi párt zászlaja alá vezérli. Ez természetes és a helyzet kényszerűsége által igazolt fuzió. De ez nem fogja a politikai élet vizét zavarni. Legyenek egymásé; csoportosuljanak! hadd lássa a magyar nemzet a szabadelvű haladás ellenségeit egy rakáson. Legyen egy akól és egy — *pásztor!*

BELFÖLD.

Minisztertanács volt tegnap délután, melynek egyik tárgya az alföldi munkások kérdése volt. Ez ügyben a délelőtti folyamán fogadott a miniszterelnök egy békésmegyei deputációt, melyet Fábry alispán vezetett a miniszterelnökhöz. A három tagból álló küldöttség az ideai rosz termésről referált és részletesen informálta a miniszterelnököt, a békésmegyei állapotokról. A minisztertanács megállapodásait minden bizonynyal nem sokára nyilvánosságra hozzák.

Kossuth Ferencz körútja.

— Politikai felhők. —

Amióta Kossuth Ferencz körútját Czegléden megkezdette s ott, különben érthető lelkesedés mellett, nemcsak határozottan szélsőbaloldali politikát vallott, de a legszé-

sőbbek rajongásainak tárgyává is lett, a kormányhoz közel álló körökben — írja a Pesti Hirlap — egyre nyugtalanabb hangulat észlelhető.

Alig szenved kétséget, hogy Kossuth Ferencz országos körútja s ünnepeztetése nemcsak a kormánynál, de magasabb helyen is élénk visszatetszést szült, annál is inkább, mivel Kossuth Ferencz fogadtatásánál (mint Aradon is), oly férfiak is résztvesznek, akik egyáltalán nem pártbíveik. Ezekből a tünetekből bizonyos elkedvetlenedés keletkezett legmagasabb helyen — legalább így szól a hír — ami az ország kormányzásának rendes menetére is kedvezőtlen befolyással lehet; tehát érthető és megmagyarázható azok az aggodalmak, amelyek a szélsőbal „új vezérének” körutazása következtében, most már artikuláltabb alakban fölébredtek.

Tegnap este Budapesten az a mendedonda járt, hogy Wekerle Bécsbe utazása ezzel az ügygyel áll kapcsolatban, sőt a könnyen hívő körökben már arról is beszéltek, hogy a Kossuth-ügyből kifolyólag nagyobb valószínűség van keletkezőfélben, mely azzal kezdődik, hogy Wekerle Bécsből „rendszabályok”-at hoz magával, a melyek keresztülvihetőségétől függ első sorban az egyházpolitikai törvényjavaslatok szentesítése, másodsorban a kabinet további sorsa.

Hogy ennek a híresztelésnek semmi alapja nincs, azt talán nem is kell megjegyezni, de annyi valószínű, hogy Kossuth Ferencz körútjával szemben a kormány legközelebb határozott állást foglal.

Erre mutat a Bud. Tud. következő félhivatalos közleménye is:

Kossuth Ferencznek az ellenzéki lapok által oly nagy garral előre hirdetett körútja a vidéki városokban, minden komoly politikai körben, különösen azon — igaz, előre látott — mondhatni, komikus jelenetek után, amelyek Czegléden történtek, kellemetlen föltűnést okoztak.

Joggal kérde mindenki, minő czélt akart tulajdonképen Kossuth Ferencz ezen utazásával elérni, miután csak nem tehető föl, hogy ő egyenesen lehetetlenné akarja magát tenni, miután ő nincs is abban a helyzetben, hogy oly extravagáns kijelentéseket, aminőket p. o. Thaly és Madarász képviselők a multkor Czegléden tettek, de amelyek őt a legferdebb helyzetbe hozzák, megakadályozhasson.

Ép azért azt hisszük, alig tehetjük föl Kossuth Ferencz politikai itélő képességéről, hogy személyét más, kevésbé lelkiismeretes politikusok érdekében, ilyen két értelmű sze-

repre odaadná. Kossuth Ferencz utolsó nyilatkozataiban azonban némileg utalás történik oly dologra, melyet megjegyzés nélkül nem hagyhatunk. Kossuth Ferencz egyetlenegy szóval sem jelentette ki azt, hogy ő neki szándéka volna a magyar állampolgárság visszanyerése érdekében a visszahonosításra vonatkozólag lépést tenni.

Nagyon is sajnálni kellene, ép Kossuth Ferencz érdekében, hogy ha ő tónyleg ily rossz tanácsokra hallgat, Kossuth Ferencznek okvetlenül lépéseket kell tenni visszahonosítása érdekében, ha azt akarja, hogy magyar állampolgárnak tekintessék. Nem azért kell visszahonosítani magát mert ő olasz állami polgár lett (mert hisz magyar állampolgár más államnak is lehet polgára) s távolról sem azért, mert Kossuth Lajos tekintetnek nem magyar állampolgárnak, ami tényleg soha be nem következett, miután a kormány Kossuth Lajost, Tisza Kálmán miniszterelnök nyilatkozata értelmében mindenkor magyar állampolgárnak tekintette, hanem csak azért, mert maga Kossuth Ferencz az 1879. évi, a magyar állampolgárság megszerzéséről szóló törvény azon intézkedésének nem felelt meg személyére vonatkozólag, hogy 10 éven belül jelentkezett volna, mint magyar állampolgár. Kossuth Ferencz ép úgy, mint Kossuth Tivadar okvetlenül elvesztették birt magyar állampolgárságukat. Miután a visszahonosítás semmiféle körülménnyel vagy nehézséggel nem jár s csak arról van szó, hogy Kossuth Ferencz nyujtsa be a székes-főváros polgármesteréhez erre vonatkozólag kérvényt, nem akarjuk elhinni azt, hogy Kossuth Ferencz nem fogná mielőbb ezen ügyis kikerülhetlen s egyedül törvényes lépésre magát elhatározni.

A mint a bécsi Pol. Corr.-nak írják Budapestről, még az ellenzék nagyobb részét is megdöbbenetette az a mód, melylyel Kossuth Ferencz politikai tevékenységét megkezdte. „Bizonyos — jegyzi meg a félhivatalos levelező, — hogy ha így folytatja, nagyon rövid idő alatt politikailag be is végzíműködését. Önerzetes föllépése és nagyzó magaviselete csak a legélénkebb visszatetszést keltetheti.”

Közigazgatási bizottsági ülés.

— A megyénél. —

Aradmegye közigazgatási bizottsága tegnap tartotta rendes havi ülését Fábrián László főispán elnöklete alatt a megyeház nagytermében.

A közigazgatási bizottsági tagok közül jelen voltak: Szathmáry Gyula kir. tanácsos, alispán, Ormós Péter nyug. alispán,

mű vén asszony, mert tudvalevő, hogy a mit a virágoknak nem lehet megtiltani, azt a péklányoknak sem lehet.

A kicsi szive lángot fogott.

Egy buksi fejtü, de igen szép kék szemü ifju urba szeretett, a ki átellenben lakott s a ki valószínűleg bölcsész növendék volt az egyetemen s minden este félénken, szügyenkeze kullogott be a pékboltba, hogy kenyeret vásároljon. Körülbelől meglátszott rajta, hogy ez a vacsorája s még az, hogy ezért is éjszakánként körmöl. Legalább a kissé fojtott bus beszédéből s szeme körül a vörös, égő gyűrűből ez tetszett ki.

Valahányszor jött, a leánykának mindig nagyon elszorult a szive. Arcza hol vérbe tolt, hol pedig fehér lett, mint az a kenyér, a mit vágni szokott. S mikor a kenyér-vacsorát leszelte az imádottnak, a kit ilyen sovány kosztra fogott a sors, úgy érezte, mintha mindjárt megrepedne a szive. S a kezei is ugy reszkettek, hogy nem találta el a kellő arányt s e miatt mindig kétszer annyit vágott le neki, mint dukált volna.

Hanem aztán, hogy milyen szépen becsomagolta ezt a kenyeret, finom lágy selyempapírba, — mintha ebbe a gyöngéd, kedves pakkolásba akarta volna önteni szerelmes szívének minden hiszelmét.

S mikor az ipse elment, égő aroztát csüggedten hajtotta a sárgásan fénylő szubladára s majd hogy sirva nem fakadt.

Mert szerelmes volt kegyetlenül, mert szerelmes volt fülig.

A kis péklány.

Barátunk, a filozóf, ezalatt szintén változásokat észlelt magán.

A tanulás nem ment. Ugy érezte, hogy valamennyi ölcseleti rendszer, ez az egész szép világrend fenekestől fölfordul. Kételyei támadtak, nagy kételyei támadtak.

Kant theoriája nem volt elég világos. Schopenhauer pesszimizmusa érthetetlen lett egyszerre előtte, Horváth Cyrillben megingott hite, szóval az eddig világos bölcsességek mindegyikéből hiányzott valami, — de mi, azt nem tudni.

Törte is a fejét ezen a derék bölcs.

Végre ráakadt. Persze, hogy az hiányzott:

A kis péklány.

Denique a szerelem leleményes. A szerelem csodát művel. Attól ugyan köthet, kávézhat, trécselhet száz vaskos mama és néni a boltban bátran, — bizony kijátszák őket.

A szerelem a filozóf ak praktikus eszmét adott, a mi hihetetlen, de úgy van.

Kerített magának egy valóóságos forintost s mikor legközelebb a pékboltba ment, a forintosba egy kis szerelmes levélkét hajtogatott s úgy adta át a kicsinek.

A lányka pedig a maga válaszát a kenyérral együtt bepakkolta a piros selyem papírba.

Imigy prosperált az idyll. Nagyon, fölötté nagyon boldog volt a kicsike. Oly boldog, hogy minden nap háromszor megvágta az ujját az ijjesztő nagy késsel. Ez is a pékboltok szerelmi idylljeihez tartozik.

Amde semmi sem állandó.

A kicsike egy napon megtudta, hogy az imádott egy kaszér színésznek, valami kardaloszónék udvarol.

Mikor ezt megtudta, azt hitte, hogy mindjárt meghal, egyszerre megtörik a szive, sőt azt várta, hogy egyenesen összeomlik a szép nagy világegyetem.

Es e galád, e minden szörnyűségek között legszörnyűbb csalásagra mit tett a kicsike?

Oh, ő nem ment a Dunának, nem ivott gyufaoldatot, nem öntötte le a hűtlent vitriollal, revolverrel se lötrá. De halovány arczán ott látszott a boszu.

Mikor a filozóf este eljött az ő félfont kenyéréért, a kicsi éppen — feleannyit vágott neki, mint a mennyi dukált volna.

S mikor az imigy agyonsoványodott kenyérszeletet átnyújtotta a hűtlennek, szeméből a kielégített boszu egy villama sujtá a nyomorultat.

Igy volt méltón megboszulva, így, így.

A kis péklány.

SEBŐK ZSIGMOND.

Hirdetmény.

A nagymélt. földművelésügyi m. kir. miniszter ur 59434/94. sz. a. kibocsátott rendelete nyomán ezennel közhírré tétetik, hogy Franciaországban a szőlőnek egy újabb veszedelmes betegsége, a gommose bacillaira lépett fel, minélfogva szőlővesszőket sem Franciaországból, a külföldről általában, sem pedig Horváth-Szlavonországból behozatni a nagymélt. földművelésügyi miniszter ur engedélye nélkül nem lehet, mert ha a magas engedély nélkül hozatnék be a szőlő vessző, nem csak a vessző fog megsemmisülni, de azon felül a megrendelő, továbbított és szállító is meg fog büntetettetni,
Arad, 1894. október 10.

A városi tanács.

21877/1894.

Hirdetmény.

Ezennel közhírré tétetik, hogy az 1894., 1895. és 1896. évekre megállapított dohánybeváltási árakat és az osztályozási szabályokat tartalmazó részletes hirdetmény a városház kapuján kifüggesztve bármikor megtekinthető.
Arad, 1894. október 27.

A városi tanács.

Árlejtsési hirdetmény.

Az aradi kir. ügyészség felügyelete alatti központi és a hatósága területén levő borosjenői, nagybuttyini, kisjenői, nagyhalmágyi, pécskai, mária-radnai és világosi kir. járásbírói fogházakban tartóztatott foglyok és rabok rendszeres ételmezésének, valamint a betegek számára orvosi rendelvény alapján kiszolgáltató étadagok a jövő 1895. évi január hó 1-től 1897. évi december hó 31-ig azaz (3) három évre leendő biztosítása iránt az aradi kir. ügyészség hivatalos helyiségeiben f. é. november hó 21-én d. é. 10 órakor zárt ajánlati tárgyalással egybekötött szóbeli árlejtsési fog tartatni.

Miről vállalkozni kívánók azzal értesítenek, hogy 50 kros bélyeggel ellátott s az alábbi kellékeknek m. gfelelőleg kiállított és felszerelt zárt írásbeli ajánlatok az árlejtsési megkezdéseig az alulírt kir. ügyészségnél nyújtandók be.

Később érkező ajánlatok, valamint az árlejtsési befejezte után tett utóajánlatok figyelembe nem vétetnek.

Az írásbeli ajánlatokban számokkal és betűkkel kiírva külön ajánlat teendő:

1. a rendszeres étadagra nézve 56 dekagr. kenyérral együtt,

2. a bőjtői (112 dkgr.) kenyér étadagra nézve és

3. a betegek részére kiszolgáltató étkek nézve, mely utóbbi ajánlatnál a számvevőileg megállapított kikiáltási-árakhoz viszonyított százalékos leengedés mennyisége tüntetendő ki.

A bánatpénz összege (1000) egyezer forintban állapítatik meg, mely készpénzben, vagy szabály szerint biztosítékul elfogadható értékpapirokban az ajánlatához melléklendő, a szóbeli árlejtsésben résztvenni óhajtok által pedig az árlejtsési megkezdése előtt leteendő, megjegyztetvén, hogy még le nem bonyolított más hasonló vállalatoknak letétben levő biztosítéka, illetőleg az arra való hivatkozás, az előírt bánatpénzt nem pótolhatja.

A kir. ügyészség által nem ösmert vállalkozók előéletük és vagyoni állapotuk iránt magukat a zárt ajánlatához melléklendő, illetve a szóbeli árlejtsésnél bemutatandó hatósági bizonyítványai igazolni tartoznak.

A piaci árak alapján számvevőileg megállapított kikiáltási ár a rendszeres étadag és 56 dkgr. kenyérral együtt 16⁶⁴/₁₀₀ kr., a bőjtői (112 dkgr. kenyér) adagra nézve 11²⁰/₁₀₀ kr. A beteg étadagok kikiáltási árai, valamint a részletes árlejtsési feltételekről a kir. ügyészség irodájában a hivatalos órák alatt értesítés szerezhető s az árlejtsési feltételek ösmere, valamint az, hogy az ajánlattevő magát azoknak aláveti, az írásbeli ajánlatokban kifejezetten megemlítendő.
Arad, 1894. november 8.

Parecz György
kir. ügyész.

Arad sz. kir. város polgármesterétől.

79 | 894. pm.

51 9—02

Hirdetmény.

Arad sz. kir. város közönsége részéről közhírré tétetik, hogy a városi árvapénztárból és a város által kezelt alapokból törlesztési kölcsönök vehetők.

Fizetendő évenként: 23 évi törlesztésre 8% a melyből tőke törlesztésre esik 2% 26 fél évi törlesztésre 7¹/₂%, melyből tőke törlesztésre 1¹/₂% fordítatik. 32 évi törlesztésre 7⁰/₁₀, amelyből a tőketörlesztésre 1% számoltatik el. A kölcsönvevők jogában áll kölcsönt a törlesztési időn belül is félévi felmondásra a félévi kamat különbözet megtérítése mellett visszafizetni.

Arad 1894. január 10.

Salacz Gyula,

királyi tanácsos polgármester.

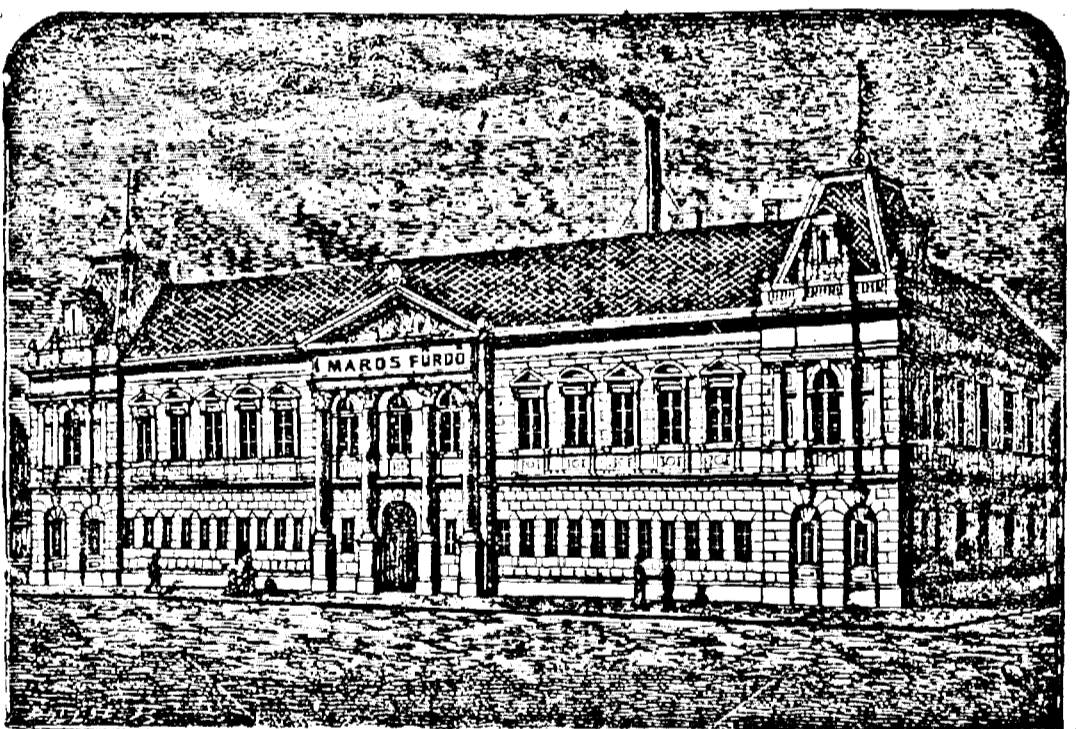
Az élvezetek egyik legolcsóbb és legkellemesebb neme, mely testünket felüdíti, zsibbadásnak induló idegeinket napi munkánk teljesítésére képesebbé teszi, vérünk rendszeres mozgását előnyösen előmozdítja s lelkünk kedélyvilágának vidámságát kedves hangulatban tartja a „fürdés.”

A fürdés kiválólag a gőzfürdővel járó dörzsölés (Frotiren) következtében a testről a felbőr lehámlik, a bőr likacsai kitisztulnak s így lehetővé tétetik, hogy testünk, a belőle kifejlődő s egészségünk kártékonyan ható maró, sós nedvektől megszabadíttassék azáltal egészségünk biztosítottatik.

Hogy ezen önmagunk iránt tartozó kötelességünknek lehetőleg eleget tehesünk

Simay István a „Maros“-gőzfürdő tulajdonosa

a fürdési díjakat oly méltányosan állapította meg, hogy azt mindenki használhatja.

A váróteremben hideg itékek és italok mérsékelt árak mellett kiszolgáltatók. Szűrt Maros-ivóvíz eladására is havi bérlet nyitattik. Előjegyezni a pénztárnál lehet.

Gőzfürdő.		Vizgyógy.	
Egy személy-jegy	— frt 70 kr	Egy személy-jegy	— frt 50 kr
10 drb bérlet-jegy	5 frt 70 kr.	30 drb bérlet-jegy	18 frt 50 kr
Egy deák-jegy	— frt 40 kr.	Vas és móor-fürdő.	
Uszás-tanítás.		Egy személy-jegy	1 frt — kr
Idényjeggyel együtt	12 frt — kr.	10 drb bérlet-jegy	9 frt 50 kr
Uszoda.		Kád-fürdők.	
Egy személy-jegy	— frt 30 kr.	Ruhával	— frt 50 kr
4 darab bérlet-jegy	1 frt — kr.	Ruha nélkül	— frt 40 kr
10 drb bérlet-jegy	2 frt — kr.	Villany-fürdő.	
Egy gyermek-jegy	— frt 20 kr.	Egy személy-jegy	— frt 70 kr.
10 drb bérlet-jegy	1 frt 50 kr.	10 drb bérlet-jegy	6 frt 50 kr.
Hideg és gyógy-fürdő.		Külső ruha-díjak.	
Egy személy-jegy	— frt 50 kr.	1 lepedő vagy palatka	7 kr.
10 drb bérlet-jegy	4 frt 50 kr.	1 törölköző	8 kr.
30 drb bérlet-jegy	18 frt 50 kr.	Pénztárnítás nyáron reggeli 6 órakor. télen reggeli 7 órakor.	
Massassal egy személy	— frt 70 kr.		

A Simay-féle gőzfürdő-épületben azemeletben napos vagy hónapos szobák bérelhetők.

A t. cz. birtokos urak figyelmébe!

Aradváros központjában, a színház közelében lévő Simay-féle gőzfürdő-épület emeleti részében, több utcái, parkettával kipedelt szoba, hónapos vagy éves bérletre szolgálattal kiadó.

A háznál van vízvezeték, szűrt Maros-víz, és télen át gőzfűtés.

9 — 18